

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Bij de totstandkoming van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag in 1969 is het percentage van de minimumvakantiebijslag, geregeld in genoemde wet, bepaald op 6 pct. Dit percentage is sedertdien niet gewijzigd.

Inmiddels heeft, mede in verband met de uitbreiding van de vakantieduur, de ontwikkeling van de vakantiebijslagpercentages, overeengekomen in collectieve arbeidsovereenkomsten, een duidelijk stijgende tendens te zien gegeven. In vrijwel alle collectieve arbeidsovereenkomsten, overeengekomen voor het contractjaar 1973, bedraagt het percentage van de vakantiebijslag ten minste 7 pct.

Door de Sociaal-Economische Raad is op 21 december 1973 ter zake van de wenselijkheid van een verhoging van de minimumvakantiebijslag advies uitgebracht. Unaniem is de Raad van mening, dat de minimumvakantiebijslag verhoogd dient te worden van 6 tot 7 pct. Een deel van de Raad tekent hierbij aan, dat wanneer tot deze verhoging wordt overgegaan een evenredige correctie van het niveau van het minimumloon dient plaats te vinden omdat in dat niveau de procentuele stijging van de vakantiebijslag, overeengekomen in de collectieve arbeidsovereenkomsten, reeds tot uitdrukking komt via het mechanisme van de halfjaarlijkse aanpassing van het minimumloon.

Gelet op de bovenomschreven ontwikkeling van de vakantiebijslagpercentages in het bedrijfsleven acht de ondergetekende een verhoging van de minimumvakantiebijslag tot 7 pct. wenselijk.

In het indexcijfer der regelingslonen waaraan het minimumloon halfjaarlijks wordt aangepast is de procentuele ontwikkeling van de vakantiebijslag, overeengekomen in collectieve arbeidsovereenkomsten, inbegrepen. Op grond hiervan ontstaat bij een verhoging van de minimumvakantiebijslag een dubbel-telling die een structurele verhoging impliceert. De ondergetekende ziet thans geen aanleiding een neerwaartse correctie van 1 pct. toe te passen in het niveau van het minimumloon.

Ten aanzien van hetgeen ter zake van de datum van ingang van de verhoging is geregeld wordt het volgende opgemerkt.

Zoals bekend wordt het recht op vakantiebijslag in de loop van het dienstverband opgebouwd. Het tijdstip van uitbetaling valt volgens de wet behoudens enkele uitzonderingen in juni. De meest belangrijke uitzondering op deze uitbetalingsregel vormt de afrekening welke op het tijdstip van beëindiging van het dienstverband plaatsvindt.

Zou slechts worden bepaald, dat het percentage van de minimumvakantiebijslag wordt verhoogd met ingang van 1 juni 1974 (artikel I) dan zou dit betekenen, dat de verhoogde minimumvakantiebijslag in het algemeen eerst in juni 1975 tot uitkering zal komen. De ondergetekende acht dit onvoldoende. Aan de verhoging ligt immers ten grondslag het in de collectieve arbeidsovereenkomsten voor het contractjaar 1973 bereikte niveau van de vakantiebijslagpercentages. Deze percentages komen reeds in juni 1974 tot uitkering en wel over de periode van 1 juni 1973 tot en met 31 mei 1974. Met name voor zover laagstbetaalden afhankelijk zijn van de wettelijke minimumvakantiebijslag verdient om deze reden naar de mening van de ondergetekende een zodanige regeling de voorkeur, dat ook de verhoogde minimumvakantiebijslag in beginsel reeds in juni 1974 over de daaraan voorafgaande periode van 12 maanden wordt uitgekeerd. Hiertoe strekt artikel II van deze wet. Anderzijds dienen bij de uitwerking van deze gedachte enige grenzen in acht te worden genomen. Vele dienstbetrekkingen worden in de loop van het jaar beëindigd, waarbij een volledige afrekening van financiële verplichtingen pleegt plaats te vinden.

Artikel II nu verleent geen aanspraken uit hoofde van een dienstbetrekking welke voor 31 mei 1974 is geëindigd, ten-einde problemen van administratief-technische aard welke zich anders in niet onbelangrijke mate zouden gaan voordoen te voorkomen.

De Minister van Sociale Zaken,

J. BOERSMA.